

عنوان مقاله:

بهداشت در سکونتگاه های غیررسمی: مقابله با کوید 19 و بهبود سلامتی و رفاه

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات معماری و شهرسازی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

موسی واعظی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

زهرا رسول زاده - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

سیروس نبیونی - دکتری برنامه ریزی شهری، گروه فنی و مهندسی، معاونت پژوهش و نوآوری، سازمان جغرافیایی کشور، ایران

مسلم نامداززاده - دانشجوی دکتری جغرافیایی سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

محقق سکونتگاه های غیررسمی دنیا کمترین آمادگی را در برابر شیوع COVID19 دارند، به دلیل اینکه نیازهای اساسی مانند آب، توالی، فاضلاب، جمع آوری زباله و مسکن ایمن و مناسب با مشکلات فراوان روبرو است و در حال حاضر با با کمبود مواجه هستند و یا اصلاً وجود ندارند. علاوه بر این، محدودیت های فضایی و ازدحام بیش از حد در محلات فقیرنشین، فاصله فیزیکی و قرنطینه را غیر عملی میکند و گسترش سریع بیماری را بسیار محتمل می سازد. ساکنان سکونتگاه های غیررسمی نیز در هر واکنش COVID19 از نظر اقتصادی آسیب پذیر هستند. هر پاسخی به COVID19 که این واقعیت ها را به کار نگیرد، بقای بخش های بزرگی از جمعیت شهری در سطح جهانی را بیشتر به خطر خواهد انداخت. اغلب استراتژی های بیابا به پایین برای مقابله با یک بیماری واگیردار به احتمال زیاد گروه های اجتماعی و دانشی که در حال حاضر در بسیاری از مناطق فقیرنشین وجود دارد را نادیده می گیرند. در اینجا، ما مجموعه ای از پیشنهادها عملی و سیاستی را ارائه میدهم که هدف از آنها (1)، کاهش انتشار COVID19 براساس آخرین علوم موجود، (2) بهبود احتمال مراقبت پزشکی برای فقرایشهری چه آلوده شوند و چه نشوند، و (3) بهبود و حمایت اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی و حمایت از فقرای شهری، از جمله مهاجران، محله های فقیرنشین و ساکنان آنها است که می توانند سلامت طولانی مدت آنها را بهبود بخشند. اقدامات فوری برای حفاظت از ساکنان مناطق مسکونی غیر رسمی شهری، افراد بی خانمان، افرادی که در مناطق مسکونی ناپایدار زندگی می کنند و کل جمعیت تحت تأثیر COVID19 شامل موارد زیر است: (1) انجمن های اسکان غیررسمی / کمیته های برنامه ریزی اضطراری محله های فقیرنشین در هر سکونتگاه غیررسمی شهری؛ (2) یک مهلت قانونی فوری برای خروج و جابه جایی از مناطق اسکان غیررسمی اعمال کنید؛ (3) تضمین فوری پرداخت به فقرا؛ (4) بلافاصله کارکنان بهداشتی جامعه را آموزش داده و مستقر می کنند؛ (5) بلافاصله استانداردهای بشردوستانه کره زمین برای آب، بهداشت را رعایت می کنند؛ (6) ارائه کمک های غذایی فوری؛ (7) توسعه و اجرای استراتژی جمع آوری مواد زاید جامد و (8) بلافاصله طرحی را برای تحرک مراقبت بهداشتی اجرا می کنند. در عین حال، این فرصت برای سلامت عمومی، مدیریت دولتی، کمک های بین المللی، سازمان های غیردولتی و گروه های اجتماعی برای نوآوری فراتر از واکنش به بلایا و حرکت به سوی برنامه های بلندمدت می باشد.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه های غیررسمی، برابری، Coronavirus، سلامت جامعه، سلامت جهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178942>

